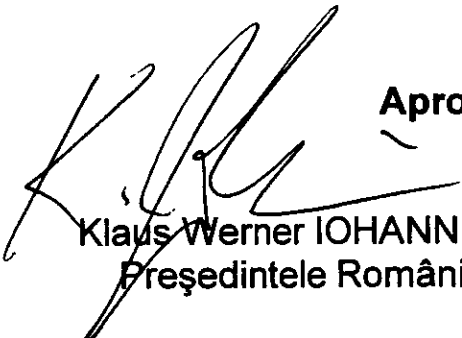

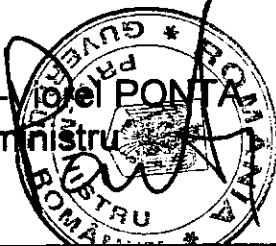

Ministerul Finanțelor Publice
Cabinet Ministru

RB/7450/16.04.2015
CP/498/16.04.2015
DPES/329/16.04.2015

Aprob,
Klaus Werner IOHANNIS
Președintele României

Propun aprobarea,

Victor-Viorel PONTA
Prim-ministru

MEMORANDUM

De la:

Eugen Orlando TEODOROVICI
Ministrul Finanțelor Publice

Avizat:

Bogdan Lucian AURESCU
Ministrul Afacerilor Externe

Mihai TUDOSE
Ministrul Economiei, Comerțului
și Turismului

Robert-Marius GAZANCIUC
Ministrul Justiției

Tema:

Aprobare privind semnarea Convenției între România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit

Stimularea dezvoltării cooperării economice, intenția de a contribui la intensificarea și diversificarea schimburilor comerciale, tehnico - științifice și culturale dintre România și Regatul Norvegiei, dorința de îmbunătățire a cadrului juridic bilateral actual, precum și necesitatea de aliniere la principiile legislațiilor fiscale în vigoare în cele două țări și la recomandările actuale ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) referitoare la negocierea și încheierea tratatelor fiscale internaționale au reprezentat principalele motive care au făcut necesară renegocierea Convenției între Republica Socialistă România și Regatul Norvegiei privind evitarea dublei impuneri asupra veniturilor și averii, semnată la Oslo la 14 noiembrie 1980, ratificată prin Decretul nr. 67/1981, intrată în vigoare la 27 septembrie 1981 și aplicată de la 1 ianuarie 1982.

Astfel, în urma negocierilor purtate între delegațiile Ministerelor de Finanțe din cele două țări, în baza aprobării de negociere obținută în ședința Guvernului din data de 4 iunie 2014, s-a parafat la București, la 5 septembrie 2014, textul Convenției între România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit.

Textul convenției este în concordanță cu legislația din țara noastră și corespunde practicii României în acest domeniu.

Cota de impozit pentru veniturile ce se impun prin stopaj la sursă, reglementate prin convenție, este de 5% pentru veniturile sub formă de dobânzi și redevențe și de 5%, respectiv 10% pentru veniturile sub formă de dividende, în funcție de cota de participare a beneficiarului dividendelor la capitalul societății plătitoare de dividende.

Cu toate acestea, în cazul veniturilor sub formă de dobânzi și redevențe, Norvegia nu va aplica cotele de impozit prevăzute de convenție, având în vedere faptul că legislația sa internă nu prevede impozitarea acestor categorii de venituri. Astfel, rezidenții români beneficiari ai unor astfel de venituri din Norvegia nu vor fi supuși unui impozit cu reținere la sursă în Norvegia.

Veniturile din dividende care sunt obținute de entități care sunt deținute în întregime sau în principal de cele două state contractante și veniturile din dobânzi care sunt obținute de Guvernul unuia dintre statele contractante sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ - teritorială a acestuia ori de o agenție, unitate bancară sau instituție aparținând în întregime aceluși Guvern, subdiviziuni, autorități sau unități, sunt scutite reciproc de impozit.

Profiturile realizate de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor și aeronavelor sunt impozabile numai în acel stat.

Profiturile realizate de un șantier de construcții sau de un proiect de construcții sau de instalare se vor impune în statul în care se desfășoară activitatea numai în cazul în care această activitate se desfășoară pe o perioadă mai mare de 12 luni.

În plus, activitățile care conduc la constituirea unui sediu permanent au fost extinse și la serviciile prestate de o întreprindere a unui stat în celălalt stat prin intermediul unei persoane fizice a cărei prezență în celălalt stat depășește în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, iar mai mult de jumătate din veniturile brute obținute de întreprindere provin din prestarea serviciilor respective, precum și la serviciile prestate de o întreprindere a unui stat în celălalt stat pe o perioadă care depășește în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, servicii care sunt prestate în cadrul aceluiași proiect sau în cadrul unor proiecte conexe prin intermediul unei persoane fizice sau a mai multor persoane fizice care sunt prezente în celălalt stat în scopul prestării serviciilor respective.

Față de prevederile convenției în vigoare, în noua convenție a fost introdus un articol distinct referitor la activitățile off-shore desfășurate în scopul explorării și exploatării resurselor de petrol și gaze (art. 21).

Partea norvegiană a condiționat încheierea unei noi convenții de evitare a dublei impunerii cu România de includerea în noua convenție a acestui articol care se regăsește de altfel în toate convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de Norvegia în ultimii 30 de ani.

Prin includerea acestui articol se face o derogare de la prevederile altor articole din convenție, respectiv articolele referitoare la sediul permanent (art. 5), impozitarea profiturilor din activitatea de afaceri (art. 7), câștigurile de capital (art. 13) și veniturile din activitatea salariată (art. 14), în sensul stabilirii unor reguli specifice cu privire la perioada după care astfel de activități conduc la apariția unui sediu permanent (30 de zile), perioada după care veniturile de natură salarială devin impozabile în statul în care se desfășoară activitatea (30 de zile) și în general alocarea dreptului de impozitare în legătură cu veniturile/profiturile/câștigurile obținute din aceste activități statului sursă.

Neincluderea acestui articol în convenție ar fi condus la impozitarea în Norvegia, potrivit legislației sale interne, a veniturilor obținute din explorarea și exploatarea resurselor de petrol și gaze din prima zi de desfășurare a acestor activități pe teritoriul Norvegiei, în timp ce în România aceste venituri ar fi fost impozitate după cel puțin 6 luni, în cazul sediului permanent sau după 183 de zile, în cazul veniturilor de natură salarială.

Prin convenție se reglementează și impozitarea veniturilor din salarii, inclusiv a celor care sunt obținute ca urmare a închirierii forței de muncă.

Astfel, în vederea combaterii cazurilor de evitare a plății impozitelor în țara în care se desfășoară activitatea forței de muncă închiriate, veniturile din activitatea salariată vor putea fi impozitate și în statul în care se desfășoară activitatea atunci când beneficiarul veniturilor prestează serviciile în cursul activității salariate pentru o persoană, alta decât angajatorul și persoana respectivă supervizează, coordonează și controlează modalitatea în care sunt prestate acele servicii, iar serviciile respective constituie o parte integrantă a activității de afaceri pe care o desfășoară acea persoană.

În ceea ce privește veniturile din pensii, inclusiv pensiile plătite din fonduri publice, acestea rămân impozabile în statul de rezidență al beneficiarului de venit, însă prin noua convenție este prevăzut și un impozit cu reținere la sursă pentru aceste categorii de venituri, impozit care nu poate totuși să depășească 15% din suma brută a acestor venituri.

În noua convenție a fost menținută facilitatea acordată profesorilor și cercetătorilor care sunt rezidenți ai României și care desfășoară activitate de predare sau de cercetare în Norvegia, în sensul scutirii de impozit timp de 2 ani a veniturilor obținute de aceștia din activitatea respectivă.

Prin convenție se reglementează și impunerea veniturilor obținute de studenți, practicanți, artiști și sportivi, precum și a veniturilor obținute din valorificarea capitalului.

Față de prevederile convenției în vigoare, în noua convenție a fost introdus un articol distinct referitor la asistența în colectarea impozitelor, articol care urmează recomandările Uniunii Europene și ale OCDE în acest domeniu.

Totodată, convenția reglementează și aspectele referitoare la schimbul de informații, metodele de eliminare a dublei impuneri, nediscriminarea, procedura amiabilă, intrarea în vigoare și încetarea valabilității convenției.

La data la care va intra în vigoare și va începe să producă efecte noua convenție, Convenția între Republica Socialistă România și Regatul Norvegiei privind evitarea dublei impuneri asupra veniturilor și averii, semnată la Oslo la 14 noiembrie 1980, își va înceta valabilitatea și nu va mai produce efecte.

Față de cele prezentate și în temeiul Legii nr. 590/2003 privind tratatele, supunem spre aprobare, în vederea semnării, textul Convenției între România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, anexat la prezentul Memorandum.

Propunem ca această convenție să fie semnată de ministrul finanțelor publice sau de un secretar de stat din Ministerul Finanțelor Publice sau de un alt demnitar român desemnat în acest scop, pentru care Ministerul Afacerilor Externe urmează să elibereze "Depline puteri".

După semnare, convenția urmează să fie supusă ratificării Parlamentului României.

